

Research Effectiveness from Internal Accreditation: a Case Study of Teaching and Learning Units' at Prince of Songkla University

Kanyaprin Tongsamsi¹, Preeyaporn Sookjun²,

Kittiya Sae-ar-lee³ and Wanvimon Nakha⁴

¹M.P.A (Public Administration), Educator, Professional Level,

E-mail: kanyaprin.s@psu.ac.th

^{2,4}B.Sc. (Computer Science), Educator,

³B.Sc. (Mathematics), Educator,

Quality Assurance Office, Prince of Songkla University

Abstract

This research aimed to study research effectiveness Prince of Songkla University's teaching and learning units' and to compare the results of self-assessment report and that of the 2010 academic year internal accreditation on the indicators on research in the teaching and learning units. It was found that most faculties were rated as very good for four indicators but as needing urgent improvement for one indicator, i.e. research and innovations applicable for use. The results of self-assessment and the 2010 academic year internal accreditation were not statistically different but statistically related at 0.05. In addition, Input, Process and Output Indicators have statistically

สัมฤทธิ์ผลด้านการวิจัย... | กัญยปรีณ ทองสามสี และคณะ

been related.

Keywords: internal accreditation, Prince of Songkla University, research university, self assessment report

สัมฤทธิ์ผลด้านการวิจัย จากผลการประเมินคุณภาพภายใน กรณีศึกษาหน่วยงานจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

กัญยปรีณ ทองสามสี¹, ปรีญาภรณ์ สุขจันทร์²,
กิตติยา แสะอาหลี³ และวรรณวิมล นาคะ⁴
¹รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์), นักวิชาการศึกษานำนาถการ,
E-mail: kanyaprin.s@psu.ac.th
^{2,4}วท.บ. (วิทยาการคอมพิวเตอร์), นักวิชาการอุดมศึกษา,
³วท.บ. (คณิตศาสตร์), นักวิชาการอุดมศึกษา,
สำนักงานประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสัมฤทธิ์ผล
ด้านการวิจัยของหน่วยงานจัดการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และเปรียบเทียบผลการ
ประเมินตนเองและผลการประเมินคุณภาพภายใน
ประจำปีการศึกษา 2553 ของตัวบ่งชี้ด้านการวิจัย
ในหน่วยงานจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ผลการศึกษา พบว่า คณะส่วนใหญ่มี
ผลประเมินระดับดีมากใน 4 ตัวบ่งชี้ และมีผลการ
ประเมินระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1 ตัวบ่งชี้ คือ
งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ในขณะ
ที่ผลการประเมินตนเองและผลการประเมินคุณภาพ
ภายในโดยคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมี
ความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สัมฤทธิ์ผลด้านการวิจัย... | กัญยปรีณ ทองสามสี และคณะ

และมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของผลการประเมินคุณภาพภายในระหว่างตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต พบว่าตัวบ่งชี้ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การประเมินคุณภาพภายใน, การประเมินตนเอง, มหาวิทยาลัยวิจัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ., 2552) ได้มีโครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษาและการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติขึ้นในปี 2552 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับมหาวิทยาลัยไทยโดยรวมให้มีศักยภาพด้านการวิจัยที่สูงขึ้น ผลิตกำลังคนระดับสูงเพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในเวทีระดับนานาชาติ และพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการศึกษา การวิจัยพัฒนา และการฝึกอบรมนานาชาติในภูมิภาค (Regional Education Hub)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้รับการคัดเลือกเป็น 1 ใน 9 มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีการประกาศนโยบายที่จะปรับทิศทางการเป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นวิจัยตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2543 พร้อมวางระบบการทำงานไว้สำหรับขับเคลื่อนองค์กรซึ่งถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญสำหรับการเปลี่ยนแปลงโดยมีวิสัยทัศน์ (Vision) ของการเป็นมหาวิทยาลัยแห่งชาติที่ว่า “มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มุ่งเน้นการวิจัยสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อยกระดับศักยภาพการพัฒนาประเทศและภาคใต้ให้ยั่งยืน” ซึ่งการขับเคลื่อนภารกิจดังกล่าวได้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการประกอบ 6 แผนด้วยกัน (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2554ข)

แม้ว่าโครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษาและการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติจะมีตัวบ่งชี้เพื่อวัดผลสำเร็จของโครงการอย่างชัดเจน และอยู่ระหว่างการดำเนินการประเมินผล หากแต่สามารถใช้ข้อมูลด้านการประกันคุณภาพที่ทุกสถาบันการศึกษาดำเนินการประเมินคุณภาพภายในทุกปีประกอบการพิจารณาได้ส่วนหนึ่ง เนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 เพื่อเป็นแนวปฏิบัติในการจัดทำระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยกำหนดให้ระบบประกันคุณภาพภายในประกอบด้วย การประเมินคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ

ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างมีระบบและต่อเนื่อง อีกทั้งคณะวิชาและสถาบันต้องจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด สมาสถาบัน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์และแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 (สกอ., 2554)

ปีการศึกษา 2553 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในตามกฎหมายกระทรวงทั้งระดับคณะและสถาบัน ถือได้ว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาปกติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการติดตามผลการดำเนินงานเป็นระยะตามตัวบ่งชี้ที่สกอ.และสมศ.กำหนด มีการจัดทำแผนงานด้านประกันคุณภาพร่วมกัน (สำนักงานประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2553; กองกลาง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2553) ระบบประกันคุณภาพภายในที่ใช้ในการประเมินผลการประเมินคุณภาพภายในประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ 23 ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาโดยสกอ. และ 18 ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาโดย สมศ. เป็นการประเมินครอบคลุมปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตหรือผลลัพธ์ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2554)

เนื่องด้วยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้กำหนดจุดเน้นในกลุ่ม ฆ. กลุ่มสถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก ผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมคณบดีวันที่ 5 พฤศจิกายน 2552 (กองกลาง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2552ก) และสภามหาวิทยาลัยมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2552 (กองกลาง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2552ข) อย่างไรก็ตาม สกอ. กำหนดให้ระดับคณะสามารถกำหนดกลุ่มที่แตกต่างจากมหาวิทยาลัยได้ ดังนั้น ในที่ประชุมคณบดีวันที่ 7 เมษายน 2554 (กองกลาง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2554ก) และที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยวันที่ 28 พฤษภาคม 2554 (กองกลาง

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2554ค) มีมติให้ 4 คณะสามารถเลือกจุดเน้นที่แตกต่างจากมหาวิทยาลัยได้ คือ คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ คณะรัฐศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์ ฉะนั้น ในระดับสถาบันและหน่วยงานจัดการเรียนการสอนอีก 23 คณะ ล้วนใช้เกณฑ์ประเมินเดียวกัน

ปีการศึกษา 2553 มีหน่วยงานจัดการเรียนการสอนได้จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report) ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการประเมินผลการดำเนินงาน (Theory of Performance Evaluation) ที่องค์กรทุกแห่งต้องมีภาพความสำเร็จของตนเอง มีการกำหนดผลการดำเนินงานที่คาดหวัง (Expected Performance) และเมื่อดำเนินการแล้วเสร็จจะระยะเวลาหนึ่งกลุ่มบุคคลในองค์กรก็ต้องร่วมประเมินผลการดำเนินงานตามผลงานที่เกิดขึ้นจริง (Actual Performance) เพื่อตัดสินสัมฤทธิ์ผลการดำเนินงาน (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2550) ทั้งนี้ สกอ.กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาทุกที่ของประเทศไทยจะต้องรายงานต่อผู้สภาราชนชนในรูปแบบการประเมินตนเอง (Self Assessment Report) จากนั้นมีกลไกการตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานตามที่สถาบันกำหนด

หน่วยงานจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่มีการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง จำนวน 27 หน่วยงาน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาได้ดังตาราง 1 หน่วยงานเหล่านี้รับการประเมินคุณภาพภายในระหว่างเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2554 โดยคณะกรรมการที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินสกอ. และมีผู้ทรงคุณวุฒินอกสังกัดร่วมเป็นกรรมการประเมินด้วย ซึ่งทุกหน่วยงานต้องประเมินคุณภาพทั้งระดับภาควิชา/หลักสูตร/สาขาและระดับคณะ มีคณะกรรมการร่วมประเมินทั้งสิ้น 143 คน 184 ครั้ง (สำนักงานประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2554ค) ส่วนในระดับสถาบันมีการประเมินคุณภาพภายในระหว่างวันที่ 4-6 กันยายน 2554 มีคณะกรรมการ 7 คน คณะกรรมการเหล่านี้มีหน้าที่ตัดสินผลการประเมิน โดยเน้นการตัดสินโดยวิธีเชิงระบบ (Systematic Decision-

ตาราง 1 จำพวกภาควิชา/สาขาวิชา/หลักสูตร และรายชื่อหน่วยงานจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชา	ชื่อหน่วยงาน	ภาควิชา/สาขาวิชา/หลักสูตร
1. วิทยาศาสตร์สุขภาพ	1. คณะทันตแพทยศาสตร์	7 ภาควิชา
	2. คณะพยาบาลศาสตร์	7 ภาควิชา
	3. คณะเภสัชศาสตร์	14 ภาควิชา
	4. คณะเภสัชศาสตร์	5 ภาควิชา
	5. คณะการแพทย์แผนไทย	-
2. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	1. คณะวิทยาศาสตร์	13 ภาควิชา 1 สาขาวิชา*
	2. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	5 ภาควิชา
	3. คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม	1 หลักสูตร*
	4. คณะเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม	6 ภาควิชา
	5. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	6 หลักสูตร/สาขาวิชา*
	6. คณะวิศวกรรมศาสตร์	7 ภาควิชา 1 หลักสูตร*
	7. คณะอุตสาหกรรมเกษตร	4 ภาควิชา
	8. คณะทรัพยากรธรรมชาติ	6 ภาควิชา

ตาราง 1 จำนวนภาควิชา/สาขาวิชา/หลักสูตร และรายชื่อหน่วยงานจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา (ต่อ)

กลุ่มสาขาวิชา	ชื่อหน่วยงาน	ภาควิชา/สาขาวิชา/หลักสูตร
3. มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	1. คณะวิทยาการจัดการ ¹	2 ภาควิชา
	2. คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ ²	5 สาขาวิชา*
	3. คณะเศรษฐศาสตร์	2 สาขาวิชา*
	4. คณะการบริหารและการท่องเที่ยว ³	-
	5. คณะศึกษาศาสตร์	6 ภาควิชา
	6. คณะนิติศาสตร์ ⁴	-
	7. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ⁵	8 ภาควิชา
	8. คณะศิลปศาสตร์	2 ภาควิชา
	9. วิทยาลัยอิสลามศึกษา ⁶	1 ภาควิชา
	10. คณะรัฐศาสตร์ ²	-
	11. คณะศิลปกรรมศาสตร์ ²	-
	12. คณะวิทยาการสื่อสาร ³	-
	13. คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ ³	5 สาขาวิชา*
	14. คณะวิเทศศึกษา ⁴	-
รวม	27 หน่วยงาน	86 ภาควิชา 15 สาขาวิชา 6 หลักสูตร

* หลักสูตร/สาขาวิชาดังกล่าว ไม่ได้จัดโครงสร้างเป็นภาควิชา

ข คือคณะที่เน้นผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี

ค2 คือเป็นคณะที่เน้นผลิตบัณฑิตเฉพาะทางในระดับปริญญาตรี

ง คือคณะที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา

Oriented Evaluation) คือ พิจารณาสารสนเทศของหน่วยงานให้ครบถ้วน ทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตหรือผลลัพธ์ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2550) และตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้วยการ ตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) (สมศ., 2554ข)

ดังนั้น เพื่อประเมินสัมฤทธิ์ผลด้านการวิจัยจากผลการดำเนินงาน ปีการศึกษา 2553 ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาตัวบ่งชี้ด้านการวิจัยของสกอ. และสมศ. จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ ที่วัดคุณภาพด้านการวิจัยของหน่วยงานจัดการเรียน การสอน และสถาบันโดยตรง ได้แก่

1. ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
2. ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
3. เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ และนักวิจัย
4. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
5. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

รวมถึงเปรียบเทียบผลการประเมินตนเอง (Self Assessment Report: SAR) กับการประเมินโดยคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน (Internal Assessment: IA) ข้อมูลดังกล่าวสามารถนำไปใช้ประกอบการพัฒนา กระบวนการสนับสนุนการวิจัยตามเกณฑ์มาตรฐานของการประกันคุณภาพ และพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องในปีต่อไป

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาสัมฤทธิ์ผลด้านการวิจัยของหน่วยงานจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. เปรียบเทียบผลการประเมินตนเองและผลการประเมินคุณภาพ ภายในของตัวบ่งชี้ด้านการวิจัยในหน่วยงานจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้าตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการและตัวบ่งชี้ด้านผลผลิตของตัวบ่งชี้ด้านการวิจัยในหน่วยงานจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. ศึกษาผลการดำเนินงานประจำปีการศึกษา 2553 จากรายงานประจำปีการประเมินคุณภาพและรายงานผลการประเมินคุณภาพภายในของหน่วยงานที่จัดการเรียนการสอนเท่านั้น

2. วิเคราะห์ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพตามที่ สกอ. กำหนดในคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2553 และตัวบ่งชี้ สมศ. ที่กำหนดไว้ในคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ.2554-2558) ระดับอุดมศึกษา ฉบับสถานศึกษา พ.ศ.2554 ที่ประกาศใช้ในเดือนพฤษภาคม 2554 เท่านั้น

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากรายงานประจำปีการประเมินคุณภาพ และรายงานผลการประเมินคุณภาพภายในของหน่วยงานที่จัดการเรียนการสอน ประจำปีการศึกษา 2553 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือหน่วยงานที่จัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 27 หน่วยงาน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติประกอบไปด้วย

1. การแจกแจงข้อมูลและวิเคราะห์ความถี่ร้อยละตามเกณฑ์การประเมินเพื่อรับรองคุณภาพของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2554) และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2554) ดังนี้

- 4.51-5.00 (หรือร้อยละ 90.01-100.00) การดำเนินงานระดับดีมาก
- 3.51-4.50 (หรือร้อยละ 70.01-90.00) การดำเนินงานระดับดี
- 2.51-3.50 (หรือร้อยละ 50.01-70.00) การดำเนินงานระดับพอใช้
- 1.51-2.50 (หรือร้อยละ 30.01-50.00) การดำเนินงานระดับต้อง

ปรับปรุง

- 0.00-1.50 (หรือร้อยละ 00.00-30.00) การดำเนินงานระดับต้อง

ปรับปรุงเร่งด่วน

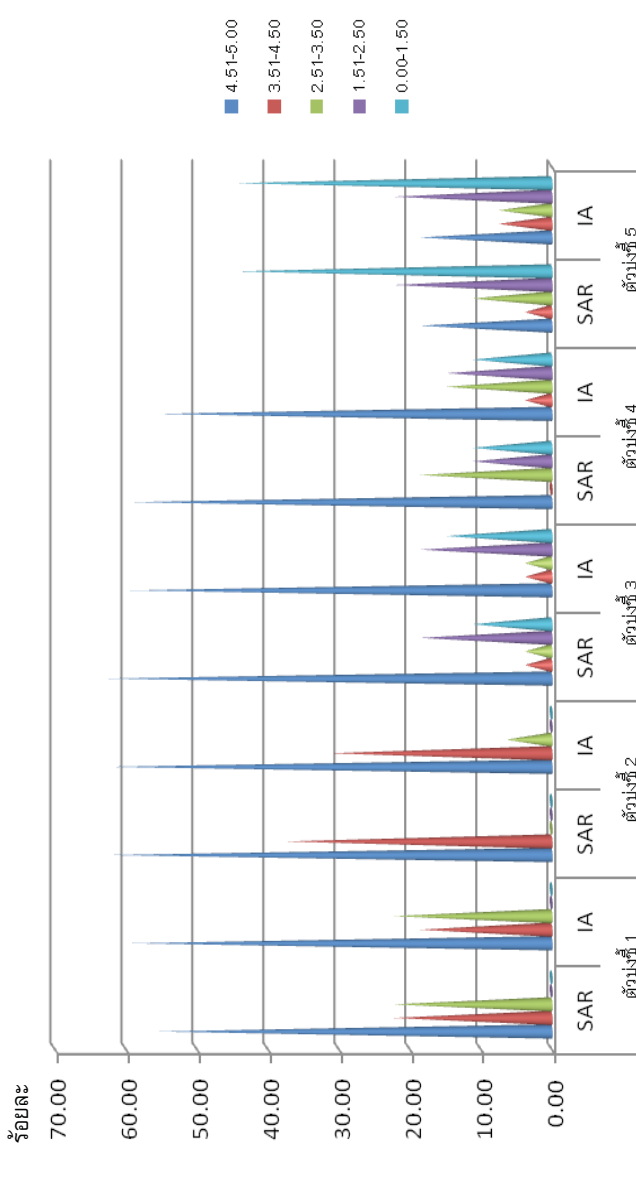
2. เปรียบเทียบผลการประเมินตนเองและผลการประเมินคุณภาพภายในของตัวบ่งชี้ด้านการวิจัยในหน่วยงานจัดการเรียนการสอนโดยใช้ค่าสถิติที (t-test)

3. ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างผลการประเมินคุณภาพภายในของตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตด้วยค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient)

ข้อค้นพบ

1. ผลการประเมินตนเอง (SAR) กับผลการประเมินโดยคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน (IA) ตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพ (ดังภาพ 1) จากแผนภาพข้างต้นแสดงผลการดำเนินงาน ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้ 1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ แสดงให้เห็นว่าทั้งการประเมินตนเองและการประเมินโดยคณะกรรมการพบว่า หน่วยงานจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่ประเมินตนเองในระดับดีมาก (SAR ร้อยละ 55.56, IA ร้อยละ 59.26) รองลงมานั้นพบว่า หน่วยงานประเมินตนเองระดับดีและระดับพอใช้ในจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 22.22 แต่คณะกรรมการประเมินระดับพอใช้และระดับดี ร้อยละ 22.22 และ 18.52 ตามลำดับ โดยไม่มีหน่วยงานใดมีผลประเมินระดับต้องปรับปรุงและต้องปรับปรุงเร่งด่วน เมื่อพิจารณาผลประเมินรายข้อพบว่า คณะส่วนใหญ่ ร้อยละ 59.52 มีผลการดำเนินงานครบถ้วนทุกข้อ

ภาพ 1 แผนภาพเปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามการประเมินตนเอง (SAR) กับผลการประเมินโดยคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน (IA) จำแนกรายตัวบ่งชี้

2) ตัวบ่งชี้ 2 ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ผลการประเมินตนเองและผลการประเมินโดยคณะกรรมการ สอดคล้องกัน โดยหน่วยงานส่วนใหญ่ประเมินตนเองในระดับดีมากร้อยละ 62.50 เท่ากัน รองลงมาคือระดับดี (SAR ร้อยละ 37.50, IA ร้อยละ 31.25) ผลการประเมินตนเองไม่มีระดับพอใช้ แต่คณะกรรมการประเมินระดับพอใช้ ร้อยละ 6.25 และไม่มีหน่วยงานใดมีผลประเมินระดับต้องปรับปรุง และต้อง ต้องปรับปรุงเร่งด่วน อนึ่ง เนื่องจากสกอ.ประกาศอนุโลมไม่ต้องประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ 2 ระดับคณะ จึงมีคณะรับการประเมินเพียง 16 คณะ ในจำนวนนี้มีคณะร้อยละ 75 ที่สามารถดำเนินงานได้ครบถ้วนตามเกณฑ์การประเมิน

3) ตัวบ่งชี้ 3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวน อาจารย์ประจำและนักวิจัย ผลการประเมินตนเองสอดคล้องกับผลประเมิน โดยคณะกรรมการ โดยคณะส่วนใหญ่มีผลประเมินในระดับดีมาก (SAR ร้อยละ 62.96, IA ร้อยละ 59.26) รองลงมาคือมีผลประเมินระดับต้องปรับปรุง (SAR = IA ร้อยละ 18.52) ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน (SAR ร้อยละ 11.11, IA ร้อยละ 14.81) ส่วนระดับดีกับระดับพอใช้มีผลประเมินเท่ากัน (SAR= IA ร้อยละ 3.70)

4) ตัวบ่งชี้ 4 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ประเมินตนเองระดับดีมาก (ร้อยละ 59.26) รองลงมาคือ ระดับพอใช้ร้อยละ 18.52 ส่วนในระดับต้องปรับปรุง และระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วนมีเท่ากันคือ ร้อยละ 11.11 โดยไม่มี หน่วยงานใดประเมินตนเองระดับดี ส่วนการประเมินของคณะกรรมการ พบว่า ส่วนใหญ่ประเมินระดับดีมาก (ร้อยละ 55.56) รองลงมาเป็นระดับ พอใช้ และระดับต้องปรับปรุงซึ่งมีจำนวนเท่ากันร้อยละ 14.81 ส่วนผลประเมิน ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วนร้อยละ 11.11 ลำดับน้อยที่สุด คือ ระดับดีร้อยละ 3.70

5) ตัวบ่งชี้ 5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ มีผลประเมินสอดคล้องกันระหว่างการประเมินตนเองกับผลการประเมินโดย

คณะกรรมการ คณะกรรมการส่วนใหญ่มีผลประเมินระดับต้องปรับปรุง
เร่งด่วน (SAR= IA ร้อยละ 44.44) รองลงมาคือ ระดับต้องปรับปรุง (SAR=
IA ร้อยละ 22.22) และระดับดีมาก (SAR= IA ร้อยละ 18.52) ส่วนผลประเมิน
ที่แตกต่างกันระหว่างการประเมินตนเองกับคณะกรรมการคือ คณะประเมิน
ตนเองระดับพอใช้ร้อยละ 11.11 และระดับดีร้อยละ 3.70 แต่คณะกรรมการ
ประเมินระดับดีและพอใช้เท่ากันร้อยละ 7.41

2. ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างการประเมินตนเอง
(SAR) กับการประเมินโดยคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน (IA)

**ตาราง 2 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างการประเมินตนเอง (SAR)
กับการประเมินโดยคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน (IA)
จำแนกรายตัวบ่งชี้**

ตัวบ่งชี้	t	Sig.	r	Sig.
1. ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์	-1.688	.103	.880	.000
2. ระบบและกลไกการจัดการความรู้ จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	.000	1.000	.938	.000
3. เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย	1.252	.222	.575	.002
4. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการ ตีพิมพ์หรือเผยแพร่	.640	.527	.954	.000
5. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ ประโยชน์	-1.544	.135	.997	.000

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระหว่างการประเมิน
ตนเอง (SAR) กับผลประเมินโดยคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน (IA)
จากของหน่วยงานจัดการเรียนการสอน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างผล
การประเมินตนเองกับผลประเมินโดยคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน

พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของผลประเมินโดยคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน (IA) ระหว่างตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้าด้านกระบวนการและด้านผลผลิต

ตาราง 3 ความสัมพันธ์ของผลประเมินโดยคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน (IA) ระหว่างตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและด้านผลผลิต

ตัวบ่งชี้	r	Sig.
1. เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย (ปัจจัยนำเข้า) → งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (ผลผลิต)	.496	.008
2. เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย (ปัจจัยนำเข้า) → งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ (ผลผลิต)	-.049	.806
3. ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (กระบวนการ) → งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (ผลผลิต)	.411	.033
4. ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (กระบวนการ) → งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ (ผลผลิต)	.426	.027
5. ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (กระบวนการ) → งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (ผลผลิต)	.520	.023
6. ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (กระบวนการ) → งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ (ผลผลิต)	.178	.467

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้าด้านกระบวนการและด้านผลผลิต พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ตัวบ่งชี้ด้านเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย (ปัจจัยนำเข้า) และตัวบ่งชี้ด้านระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (กระบวนการ) กับตัวบ่งชี้ด้านงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ (ผลผลิต) ที่มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้ออภิปราย

หน่วยงานจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ส่วนใหญ่มีสัมฤทธิ์ผลด้านการศึกษาวิจัยระดับดีมาก เนื่องด้วยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2554ก) มีระบบบริหารงานวิจัยเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ช่วงปี พ.ศ.2550-2554 ซึ่งแผนดังกล่าวมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติและยุทธศาสตร์การวิจัยภาคใต้ภายใต้ทิศทางการวิจัย 2 ด้านหลัก คือ

1. เป็นมหาวิทยาลัยวิจัย โดยมุ่งเน้นการสร้างระบบเพื่อเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรให้มุ่งสู่วิจัยและบัณฑิตศึกษาให้มากขึ้น
2. มีความเป็นเลิศในเรื่องยางพารา ปาล์มน้ำมัน อาหารทะเล ทะเลสาบสงขลา อิสลามศึกษา

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยได้จัดสรรทุนสนับสนุนการวิจัยประเภทต่างๆ ให้แก่ คณาจารย์ ข้าราชการ และพนักงาน เพื่อทำวิจัย ทั้งด้านการวิจัยพื้นฐาน การวิจัยประยุกต์ การวิจัยพัฒนา และการวิจัยสถาบัน เพื่อสร้างองค์ความรู้ สร้างผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ ทุนวิจัยที่มหาวิทยาลัยฯ สนับสนุน ประกอบด้วย 1) ทุนวิจัยเงินรายได้มหาวิทยาลัย 2) ทุนวิจัยเงินงบประมาณแผ่นดิน และ 3) ทุนวิจัยเงินกองทุนวิจัย รวมถึงมีการจัดสรรเงินสนับสนุนการตีพิมพ์บทความวิจัยให้แก่นักวิจัยที่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล ISI ฐานข้อมูลสากลอื่นๆ และในวารสารระดับชาติ

ที่ สกอ. ยอมรับ รวมทั้งการจัดสรรเงินรางวัลผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ ต่อชุมชน (สำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2553) อีกทั้ง มหาวิทยาลัยยังได้นำหลักการบริหารความเสี่ยงและความคุ้มค่าใน มาใช้ทุกปีทำให้ผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมาย อย่างไรก็ตาม จากผลการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ ประโยชน์ที่หน่วยงานจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่มีผลประเมินในระดับ ต้องปรับปรุงเร่งด่วนนั้น เนื่องด้วยตัวบ่งชี้ดังกล่าวเป็นตัวบ่งชี้ใหม่ที่สมศ. เพิ่งประกาศใช้ในปีการศึกษา 2553 จึงมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในด้านการ จัดเก็บหลักฐาน และกระบวนการได้มาของหลักฐานเพื่อสนับสนุน ตัวบ่งชี้นี้ยังไม่ชัดเจน ไม่เคยมีในธรรมเนียมปฏิบัติของมหาวิทยาลัยที่ เจ้าของผลงานวิจัยต้องมีการขอหนังสือรับรองจากหน่วยงานที่ใช้ประโยชน์ จากงานวิจัยตามที่ระบุในคู่มือประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามของสมศ. ซึ่งความไม่เข้าใจดังกล่าวอาจจะส่งผลกระทบต่อผลการทดสอบความสัมพันธ์ที่ พบว่า ตัวบ่งชี้ด้านเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ ประจำและนักวิจัย (ปัจจัยนำเข้า) และตัวบ่งชี้ด้านระบบและกลไกการจัดการ ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (กระบวนการ) กับตัวบ่งชี้ด้าน งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ (ผลผลิต) มีความสัมพันธ์ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต พบว่า ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งสอดคล้องกับคู่มือการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2553 (สกอ., 2554)

ส่วนผลประเมินตนเองกับผลการประเมินของคณะกรรมการประเมิน คุณภาพภายในที่สอดคล้องกันนั้น เนื่องด้วย มหาวิทยาลัยได้จัดการประชุม ชี้แจงการรวบรวมข้อมูลแก่ทุกหน่วยงานเพื่อความเข้าใจตรงกัน ส่วนการ อบรมคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในได้มีการจัดอบรมหลักสูตร ประธาน 2 รุ่น และหลักสูตรกรรมการ (หลักสูตร 3) 1 รุ่น (สำนักงานประกัน คุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2554ข) และโครงการอบรม

เลขานุการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1 รุ่น (สำนักงานประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2554) กระบวนการพัฒนาบุคลากรดังกล่าวส่งผลให้ความเข้าใจในตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินสอดคล้องกัน

สรุป

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีการประเมินสัมฤทธิ์ผลด้านการวิจัย ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ผลผลิต (Output) จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ พบว่า คณะกรรมการส่วนใหญ่มีผลประเมินระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1 ตัวบ่งชี้ คือ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ส่วนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่มีผลประเมินระดับดีมาก สำหรับตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย และตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ (Process) จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์, ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ คณะกรรมการส่วนใหญ่มีผลประเมินระดับดีมาก ทั้งนี้ ผลประเมินตนเองและผลประเมินโดยคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในพบความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนผลการทดสอบความสัมพันธ์ของผลการประเมินคุณภาพภายในระหว่างตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตพบว่าตัวบ่งชี้ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ควรจัดทำฐานข้อมูลวิจัยเพื่อรวบรวมผลงานวิจัยทุกด้านของอาจารย์และนักวิจัย ซึ่งในปีการศึกษา 2553 มีจำนวน 2,004 คน เพื่อให้การรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์

2. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ควรมีมาตรการส่งเสริมการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ โดยเฉพาะโครงการวิจัยที่ขอทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยควรมีข้อกำหนดที่ชัดเจนว่าจะใช้ประโยชน์ด้านใด และเมื่อโครงการวิจัยแล้วเสร็จต้องรายงานถึงการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์แก้ไขปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัย

3. สำนักงานประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ควรชี้แจงวิธีการรวบรวมหลักฐานการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์แก่หน่วยงาน เพื่อให้สามารถรวบรวมข้อมูลได้ครบถ้วน และชี้แจงข้อมูลแก่คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในถึงกระบวนการตรวจสอบข้อมูลและหลักฐานประกอบเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน

4. ควรมีการนำผลการดำเนินงานเชิงประจักษ์ของตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต มาทดสอบความสัมพันธ์ทุกปี โดยศึกษาร่วมกับปัจจัยอื่นเพื่อค้นหาปัจจัยหลักที่จะส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยอย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

กองกลาง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2552ก). รายงานการประชุมคณะบดี วันที่ 5 พฤศจิกายน 2552. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2554, สืบค้นจาก <http://www.general.psu.ac.th/general.html>.

General Affairs Division, Prince of Songkla University. (2009a). **Report of the Dean Meeting on Nov 5, 2009**. Retrieved Nov 1, 2011, from <http://www.general.psu.ac.th/general.html>. (in Thai).

กองกลาง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2552ข). รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัย วันที่ 28 พฤศจิกายน 2552. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2554, สืบค้นจาก <http://www.general.psu.ac.th/general.html>.

General Affairs Division, Prince of Songkla University. (2009b). **Report of the Dean Meeting on Nov 5, 2009**. Retrieved Nov 1, 2011,

- from <http://www.general.psu.ac.th/general.html>. (in Thai).
- กองกลาง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2553). รายงานการประชุมคณะบดี วันที่ 2 ธันวาคม 2553. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2554, สืบค้นจาก <http://www.general.psu.ac.th/general.html>.
- General Affairs Division, Prince of Songkla University. (2010). **Report of the Dean Meeting on Nov 5, 2009**. Retrieved Nov 1, 2011, from <http://www.general.psu.ac.th/general.html>. (in Thai).
- กองกลาง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2554ก). รายงานการประชุมคณะบดี วันที่ 7 เมษายน 2554. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2554, สืบค้นจาก <http://www.general.psu.ac.th/general.html>.
- General Affairs Division, Prince of Songkla University. (2011a). **Report of the Dean Meeting on Apr 7, 2011**. Retrieved Nov 1, 2011, from <http://www.general.psu.ac.th/general.html> (in Thai).
- กองกลาง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2554ข). รายงานการประชุมคณะบดี วาระพิเศษ วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2554. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2554, สืบค้นจาก <http://www.general.psu.ac.th/general.html>.
- General Affairs Division, Prince of Songkla University. (2011b). **Report of the Dean Meeting Extraordinary on Feb 10, 2011**. Retrieved Nov 1, 2011, from <http://www.general.psu.ac.th/general.html>. (in Thai).
- กองกลาง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2554ค). รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัย วันที่ 28 พฤษภาคม 2554. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2554, สืบค้นจาก <http://www.general.psu.ac.th/general.html>.
- General Affairs Division, Prince of Songkla University. (2011c). **Report of the University Council Meeting on May 28, 2011**. Retrieved Nov 1, 2011, from <http://www.general.psu.ac.th/general.html>. (in Thai).

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2554ก). **แผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ช่วงปี พ.ศ. 2550-2554**. สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2554, สืบค้นจาก <http://www.planning.psu.ac.th/index.php/2010-06-14-03-53-10/2009-11-10-02-10-11>.

Prince of Songkla University. (2011a). **Prince of Songkla University Policy and Development Plan for the Period 2007-2011**. Retrieved June 30, 2011, from <http://www.planning.psu.ac.th/index.php/2010-06-14-03-53-10/2009-11-10-02-10-11>. (in Thai).

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2554ข). **โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ พ.ศ.2552-2555**. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2554, สืบค้นจาก <http://www.nru.psu.ac.th/>.

Prince of Songkla University. (2011b). **National Research University Project 2009-2012**. Retrieved Nov 1, 2011, from <http://www.nru.psu.ac.th/>. (in Thai).

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2550). **ทฤษฎีการประเมิน**. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Sirichai Kanjanawasee. (2007). **Theory of Evaluation**. (6th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai).

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). **โครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษาและการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ**. สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2554, สืบค้นจาก http://www.nru.mua.go.th/main/page_pj_details.php?p=3.

Office of the Higher Education Commission. (2009). **The Higher Education Research Promotion and National Research University Project of Thailand**. Retrieved Nov 3, 2011, from http://www.nru.mua.go.th/main/page_pj_details.php?p=3. (in Thai).

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2554). **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2553**.

(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.

Office of the Higher Education Commission. (2011). **Manual for the Internal Quality Assurance for Higher Education Institutions 2010.** (2rd ed.). Bangkok: Parbpim LTD. (in Thai).

สำนักงานประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2553). รายงานการประชุมคณะกรรมการพัฒนาระบบประกันคุณภาพและคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วันที่ 15 พฤศจิกายน 2553. (สำเนา).

Quality Assurance Office, Prince of Songkla University. (2010). **Report of the Quality Management Representative & Quality Assurance Committee Meeting on Nov 15, 2010.** [copy]. (in Thai).

สำนักงานประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2554ก). โครงการอบรมเลขานุการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2553 วันที่ 13-14 มิถุนายน 2554. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2554, สืบค้นจาก <http://www.qa.psu.ac.th/develop-service54.html>.

Quality Assurance Office, Prince of Songkla University. (2011a). **Quality Assessment Secretary Training Program 2010 on May 13-14 2011.** Retrieved Nov 1, 2011, from <http://www.qa.psu.ac.th/develop-service54.html>. (in Thai).

สำนักงานประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2554ข). รายงานการประชุมคณะทำงานเครือข่ายเชิงประเด็น-ประกันคุณภาพออนไลน์ (c) วันที่ 12 กรกฎาคม 2554. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2554, สืบค้นจาก <http://portal.psu.ac.th/lshrhidnet-qa/pages/209/>.

Quality Assurance Office, Prince of Songkla University. (2011b). **Report of the Quality Assurance Committee Meeting on July 12, 2011.** Retrieved Nov 1, 2011, from <http://portal.psu.ac.th/lshrhidnet-qa/pages/209/>. (in Thai).

สำนักงานประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2554ค). สรุป
รายงานผลการประเมินคุณภาพภายในระดับคณะ/หน่วยงาน
มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ ประจำปีการศึกษา 2553. (สำเนา).

Quality Assurance Office, Prince of Songkla University. (2011c).
**The Report Summarizes the Results of the Quality
Assessment within the academic year 2010.** (copy). (in Thai).

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).
(2554ก). คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ.2554-
2558) ระดับอุดมศึกษา ฉบับสถานศึกษา พ.ศ.2554. สืบค้นเมื่อ
14 พฤษภาคม 2554, สืบค้นจาก [http://www.onesqa.or.th/onesqa/
th/home/index.php](http://www.onesqa.or.th/onesqa/th/home/index.php).

Office for National Education Standards and Quality Assessment (Public
Organization). (2011a). **Manual for the External Quality
Assurance for Higher Education Institutions 2011 (3rd round:
2011-2015).** Retrieved May 14, 2011, from [http://www.onesqa.
or.th/onesqa/th/home/index.php](http://www.onesqa.or.th/onesqa/th/home/index.php). (in Thai).

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).
(2554ข). คู่มือผู้ประเมินภายนอก ระดับอุดมศึกษาเพื่อการ
ประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ.2554-2558). (สำเนา).

Office for National Education Standards and Quality Assessment (Public
Organization). (2011b). **Manual for the External Quality
Assessor for Higher Education Institutions 2011 (3rd round:
2011-2015).** (copy). (in Thai).

สำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2553. แผนปฏิบัติการ
สำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีงบประมาณ
2553. สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2554, สืบค้นจาก [http://www.rdoapp.
psu.ac.th/html/rdoth/images/stories/mleft/d1/plan/RDO_
ActionPlan_53.pdf](http://www.rdoapp.psu.ac.th/html/rdoth/images/stories/mleft/d1/plan/RDO_ActionPlan_53.pdf).

Research and Development Office, Prince of Songkla University. (2010).

Research and Development Office Action Plan for the Year 2010. Retrieved June 30, 2011, from http://www.rdoapp.psu.ac.th/html/rdoth/images/stories/mleft/d1/plan/RDO_ActionPlan_53.pdf. (in Thai).

